

Muska

– ERHAN TIĞLI · 20 Şubat 2025

MUSKA

Bir yazar arkadaşımın köyüne gittim. Beni çok iyi karşıladılar. Arkadaşım benim Öğretmen olduğumu söylediği için köyde adım "Hoca"ya çıktı. "Hoca" aşağı, "Hoca" yukarı... derken herkes adımı, soyadımı unuttu,"Hoca" diye tanıdı, benimsedi. Biliyorsunuz hocalık çeşit çeşit. Cami hocası var, asıl hoca onlar. Bizim gibi öğretmenlere de hoca diyorlar. Sadece öğretmenler mi? Teknik direktörler, hakemler de hoca. Ortalık hocadan geçilmiyor. Maçta hakem bir oyuncuya sarı kart gösteriyor. Oyuncu itiraz ediyor:

- Hocam, valla kasti bir şey yapmadım.

Seyirciler takımın çalıştırıcısına bağıyorlar:

-Hocaaa!Şu iki numarayı değiştir. Birazdan kırmızı kart görüp takımı on kişi bırakacak!

**

Arkadaşım beni övdüğü. "Çok kültürlüdür. Gece gündüz kitap okur, bir şeyler yazar durur" dediği için köyde itibarım çok iyiydi. Ne zaman kahveye gitsem hemen çay,kahve ısmarlıyorlar, yolda saygıyla selam veriyorlardı. İçimden, "Keşke böyle bir yerde öğretmenlik yapsaydım" diyor, "buradaki öğretmenler köyde çalışmaktan ne kadar memnundurlar" diye fikir yürütüyordum.

Ünüm komşu köye de gitmiş olmalı ki, günlerden bir gün bir yabancı geldi yanıma. Arkadaşımın dediğine göre komşu köyün zenginlerinden biriymiş. Adam ellerime sarıldı. "Senden bir ricam var. Yerine getirirsen aha şu kınalı kuzu senin" diye şirin mi şirin bir kuzuyu gösterdi. "Bu yörenin insanları ne kadar da cömertmiş yahu!" diyerek arkadaşıma baktım. O, başım he de anlamında sallıyordu.

- Elimden gelirse yaparım tabii, dedim. Kuzuya falan gerek yok. Çocuğunuz bütünlemeye mi kaldı, ona ders mi verdireceksiniz?

- Yok canım, dedi adam. Benim ricam başka. Benim karaoğlan hasta...

- iyi ama ben doktor değilim ki.

Beni cami hocası sandığım anladım. Gülerek:

- Siz beni başka hocalarla karıştırdınız galiba, dedim. Karaoğlana okutup üfletmek istiyorsunuz anlaşılır. Bu iş öyle okuyup üflemekle olmaz. Doktor gerek. Hem öyle olsa bile köyünüzdeki caminin hocasına gitmeliydiniz.

- Sizin gibi İstanbul'larda okumuş derin bir hoca varken ne yapalım onu, dedi adam. Duyulacak diye korkuyorsunuz galiba. İşte yemin ediyorum. Valla billa kimselere söylemem. Bir şeyler yazıver de asalım karaoğlanımın boynuna. Pisi pisine ölüp gidecek zavallı. Şu kınalı kuzu sizin kısmetiniz, kaçırmayın bunu.

- Yoo! Ben öyle muskacılık falan yapamam.

- Canım eski yazıyla bir şeyler yazıverin işte. Dua gibi bir şeyler.

- Size eski yazıyla dua yazdığımı kim söyledi?

- Peki bu ne?

Adam, önümdeki, edebiyat fakültesinde öğrendiğim eski yazıyı unutmayayım diye okuduğum dedemin eski yazıyla yazılmış bir kitabım gösteriyordu. Kitap eski yazıyla yazılmıştı ama dua kitabı değildi.

Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın bir romanıydı. Bunu boş vakitlerimde okurum diye getirmiştım. Nasıl anlatmalı acaba diye düşünerek arkadaşşıma baktım. Ondan yardım umdum. Kulağıma eğildi, "Yazıver işte bir şeyler be! Elin mi aşınacak? Adam kararlı. Yazdırmadan gitmeyecek. Şu kınalı kuzunun güzelliğine bak. Kaçırma şu fırsatı" diyerek beni baştan çıkardı, şeytana uydurdu. Adamın yalvarmalarına ve kınalı kuzusuna dayanamadım, bir kağıda eski yazıyla bir şeyler yazarak eline verdim. O kadar sevindi ki neredeyse ayaklarımı öpecekti. "Hele bir iyileşsin karaoğlanım. Bak sana neler getireceğim daha" diyerek çekip gitti.

Adam kimseye söylemeyeceğini belirttiği, yemin ettiği halde söylemiş olmalı ki köyün imamı, hacı hoca takımı yüzüme öfkeyle bakmaya başladılar. İlerici gençler de selamı sabahı kestiler. Derken bir süre sonra iki jandarma kapıya dayandı ve beni apar topar karakola götürdüler. Karakol komutanı:

- Gel bakalım üfürükçü hoca, köpeğe muska yazmaya utanmadın mı? diye bağırdı.
- Ne köpeği? diye hayretle yüzüne baktım.

Meğerse adamın "Karaoğlan" dediği köpeğiymiş. Ben oğlu falan sanmıştım.

- Konuşsana! Dilini mi yuttun? diye bir daha gürlledi komutan. Mübarek dualar köpeğin boynunda ne arıyor? Hacı hoca takımı bu yaptığına öyle kızdı ki ben olmasam linç edeceklerdi seni.
- Bu işte bir yanlış anlama var, diyerek komutana olup biteni anlattım. Komutan anlayışlı biriymiş:
- Demek hoca deyince seni din hocası sandılar ha? diye gevrek gevrek güldü. İnsan bu karaoğlan kim diye bir sorar be!
- Ne bileyim komutanım, dedim. Akıl bırakmadı ki adam bende. O kadar yalvarıp yakardı ki... Baktım gitmeyecek. Başımdan savmak için bir kağıda bir şeyler yazıp gönderdim kendisini.
- Peki ne yazdın kağıda?
- Şimdi ne desem inanmayacaksınız, dedim. Muska denilen şeyi getirsinler, bir de eski yazı bilen biri gelsin okuyversin.

Komutan jandarmaları çağırdı. Bir süre sonra yazdığım muska, muska yazdıran adam ve eski yazı bilen bir yaşlı geldi. Adam beni görünce ellerime sarıldı, "Yazdığınız muska iyi geldi. Karaoğlan'ım iyileşti" dedi. Komutan:

- Bir daha ata, ite muska yazdığını görürsem mahvederim seni! diyerek adamı haşladı ve dışarı çıkardı.

Eski yazı bilen yaşlı, yazdığım "muska"yı okumaya başladı:

"Bir dalda iki elma

İster al, ister alma.

Zorla yazdım bunu,

Allah'ım günah yazma!"

Komutan bir kahkaha attı, bana döndü:

- Tamam. Kurtuldun, dedi. Ama sen sen ol, sakın mani biçiminde de olsa böyle şeyler yazayım deme. Sonra yapışırım yakana.
- Vallahi yazmam komutanım. Yazarsam Arap olayım, ayaklara çorap olayım, diyerek dışarı çıktım ve oradan çabucak uzaklaştım. Belli mi olur, komutan fikir değiştiriverir. Arkadaşımın evine geldiğimde baktım odada bir sürü kişi.
- Bunlar ne arıyor burda? diye sordum.

Arkadaşım göz kırptı, kulağıma eğildi:

- Yazdığın muska işe yaramış. Ünün dört bir yana yayılmış. Bunlar yeni müşterilerin. Bu gidişle köşeyi döneceksin, dedi.

- Eksik olsun böyle köşeyi dönme, dedim ve tuvalete gitme bahanesiyle dışarı çıktım koşa koşa köyden uzaklaştım.

Erhan TIĞLI